

SEDMÉ NEBE

PRESS KIT

DISTRIBUCE:

Zuzana Pudilová, info@aerofilms.cz, tel. 608 300 797
Aerofilms, s.r.o., Biskupcova 31, Praha 3 130 00

PROGRAMACE:

Jakub Němeček, program@aerofilms.cz, tel. 572 501 989, 775 920 082

SEDMÉ NEBE

Původní název	Wolke Neun
Anglický název	Cloud 9
Český název	Sedmé nebe
Země původu	Německo
Formát	35mm / 1:1,85 / Color /
Zvuk	Dolby Digital 5.1
Délka	98 min.
Jazyková verze	německá
Titulky	české
Režie	Andreas Dresen
Producent	Peter Rommel
Vedoucí výroby	Peter Hartwig
Kamera	Michael Hammon bvk
Střih	Jörg Hauschild
Výprava	Susanne Hopf
Kostýmy	Sabine Greunig
Zvuk	Peter Schmidt
Sound mix	Ralf Krause
Spolupráce na scénáři	Andreas Dresen, Cooky Ziesche, Laila Stieler, Jörg Hauschild
Spolupráce na střihu	Rosemarie Wintgen, Dagmar Mielke, Andreas Schreitmüller
Výroba	Rommel Film
Hrají	Ursula Werner, Horst Rehberg, Horst Westphal, Steffi Kühnert

Synopse

Neřekla si o to. Prostě se to stalo. Občas po sobě pokukovali, vzájemně se přitahovali. Ale tohle se nemělo nikdy stát.

Inge je zralá šedesátnice. Je vdaná už 30 let a miluje svého manžela. Ale přitahuje ji starší muž jménem Karl, kterému je už 76. Je v tom vášně. Je v tom sex. A ona si naráz zase připadá jako mladá holka...

Andreas Dresen, režisér

Andreas Dresen je jedním z nejobdivovanějších mladých německých režisérů, který natočil několik různorodých a cenami ověřených celovečerních snímků, jako například Sommer vorm Balkon, Halbe Treppe (Láska na grilu) či Nachtgestalten. Andreasův poslední snímek Sommer vorm Balkon získal cenu za Nejlepší scénář na filmovém festivalu v San Sebastianu a cenu za Nejlepší ženský herecký výkon na festivalu v Chicagu. Film Halbe Treppe (Láska na grilu) vyhrál Stříbrného medvěda – Cenu velké poroty na filmovém festivalu v Berlíně, potom cenu za Nejlepší režii a Nejlepší herecké obsazení na festivalu v Chicagu a cenu za Nejlepší režii na festivalu v Gentu. Snímek Nachtgestalten získal cenu za Nejlepší mužský herecký výkon na berlínském filmovém festivalu a cenu za Nejlepší režii ve Vallodolidu.

Andreas se narodil v německém městě Gera v roce 1963. Na začátku 80.let začal pracovat v divadle a natáčet krátké filmy. Studoval režii na Filmové škole Konráda Wolfa v Potsdamu. Od roku 1992 píše scénáře a režíruje filmová a televizní díla.

Andreas nedávno dokončil natáčení svého nového snímku Whiskey mit Vodka.

Výběr z filmografie

2008	Sedmé nebe (Wolke 9)
2005	Sommer vorm Balkon
2004	Willenbrock
2002	Herr Wichmann von der CDU (dokumentární film)
2001	Láska na grilu (Halbe Treppe)
2000	Die Polizistin – TV
1998	Nachtgestalten
1997	Raus aus der Haut – TV
1994	Mein unbekannter Ehemann – TV
1994	Kuckuckskinder (dokumentární film)
1992	Stilles Land

Poznámky Andrease Dresena

Jako by šlo o mladé lidi

Chtěl jsem tento milostný příběh vyprávět, jako by šlo o mladé lidi, protože jsem měl dojem, že toto téma ve filmu prostě neexistuje. Vždycky mě udivovalo, proč se starší postavy ve filmu i v televizi smí maximálně tak sentimentálně ohlížet za svým životem, anebo proč prožívají napůl romantické a uhlazené příběhy, ve kterých prožívají polovičaté citové zvraty.

Takový laciný a slizký kýč, ve kterém nikdo skutečně neprožře, ale spíše se pohybuje v mlhavém a omezeném prostoru, mě strašlivě nudil. Obyčejní staří lidé, kteří s důstojností přiznávají svoje vrásky a věk a nepřizpůsobují svůj vzhled obrazu krásného a radostného mládí, se prostě nikde neobjevují. Nesmí předvést žádné velké emoce a už vůbec ne svou sexualitu.

Takové procitnutí

Ženy v tomto věku smí zažít takové procitnutí v mnohem menší míře než muži a my jsme chtěli, aby naše hrdinka učinila silné a nekompromisní rozhodnutí. Ta žena navíc opustí svého manžela kvůli mnohem staršímu muži a tento krok je pro ni neskutečně bolestný. V našem příběhu jsou všechna obecná klišé postavená na hlavu.

Nakonec, film *Sedmé nebe* není jenom o lásce a sexualitě starých lidí, jde zároveň o naprosto obyčejný příběh o lásce a bolesti a o tom, jak je těžké snášet milostný teror.

Na druhou stranu ovšem starší věk představuje velice důležitý rozdíl. Opustit někoho nebo být opuštěn ve 40 letech je jedna věc. Ale pokud se něco takového stane po třicetiletém manželství, když je člověku 70 let, to už je něco úplně jiného. Důsledky takového kroku jsou mnohem drastičtější pro všechny zúčastněné, protože taková lidé mají za sebou mnohem delší období společného života a víc toho spolu prožili. Nemáte v sobě dost sebevědomí na to, abyste začali nový život, dokonce ani na to, abyste si někoho nového vůbec našli. Ani na to už není tolik času.

Život nekončí

Ještě předtím, než jsme se do tohoto projektu pustili, jsem řekl producentovi Peteru Rommelovi: „Schválně, jestli se nám vůbec podaří sehnat nějaké herce, kteří by do toho šli.“ Mluvil jsem se čtyřmi herci a tři z nich nakonec řekli ano. Bylo to šilené. Nejdříve jsem se setkal s Horstem Westphalem, kterému je 78, což je ještě víc, než kolik je jeho postavě ve filmu, a který má 16-letého syna. Vyprávěl mi spoustu příběhů a bylo to přesně tak, jak jsem si myslel. Nic nekončí, život nekončí, a až uvidíte všechny naše herce v tomto filmu, pocítíte, že jsou plní života. Dělalí jsme také rozsáhlé průzkumy. Na toto téma byla napsána neskutečná kvanta knih a několik výpovědí starých lidí, které jsou z první ruky. Na rozdíl od filmu existuje v literatuře spousta děl na toto téma: příběhy sedmdesátníků nebo dokonce osmdesátníků, kteří se naráz znovu zamilovali. Když jsme si na toto téma povídali s našimi přáteli, vyšla na povrch ohromná spousta podobných historek.

Nahota a sex

Hned na začátku jsem jim řekl: „Chci tam nahotu, žádné upejpavé scénky pod peřinou.“ Potom jsme se spolu dívali na různé filmy, například na „*Intimitu*“ Patrice Chéreaux, což pochopitelně vyžaduje od všech, a zejména od herců, velkou dávku otevřenosti. Vzápětí jsem zjistil, že je to velice uvolněné a normální. Přesly mě pochybnosti, zda ten příběh budeme moci vyprávět tímto způsobem, i když v té době jsem neměl jasnou představu, jak by ty sexuální scény mohly přesně vypadat. Hned od začátku jsme ale měli jasno v jednom: Odbudeme si to během prvních pěti minut, ať to máme za sebou a můžeme se soustředit na podstatné věci.

Moje vlastní zábrany

Samozřejmě jsem při natáčení sexuálních scén trpěl zábranami. Vždyť jsme tady měli co do činění s jinou generací. Proto jsem řekl hercům, aby scény zkoušeli oblečení. Ovšem hned při první zkoušce se herci svlékli, protože to také chtěli mít co nejdříve za sebou. Musel jsem se naučit používat velice objektivní, realistický a konkrétní tón. Nesnáším sexuální scény, které jsou zevšeobecnující a jaksi naduté. Vždycky jsem chtěl přesně vidět, co se v tu kterou chvíli odehrává a jako režisér jsem tuto teorii musel naprosto jasně vyjádřit. Jako divák chci mít dojem, že vím, co se děje, a že se nedívám na nějakou všeobecnou formu sexu. Takové věci přece vůbec nemusím ukazovat.

Neverbální vyjadřování

Je zajímavé, že v různých stádiích vztahu nejsou zapotřebí žádná slova. Po 30 letech manželství už dokážete vyjádřit téměř všechno neverbálně a v počátcích zamilovanosti toho taky moc nenamluvíte. Celou první polovinu filmu obsáhla jediná stránka dialogů. Později, když dojde ke konfliktu, se začnou objevovat slova, ale bohužel celou situaci nijak nevysvětlují, naopak způsobují ještě větší spoušť.

Téměř bez příkras

Ten příběh je tak jednoduchý, každý ho zná, příběh, který se dá bez námahy zestručnit do dvou vět. V tomto ohledu můžete nabídnout divákovi imaginaci obrovský prostor k tomu, aby využil vlastní asociace a zkušenosti. Myslím, že tak minimalisticky jsem dosud žádný příběh nevyprávěl. Podal jsem

ho téměř bez příkras nebo čehokoli nadbytečného, a to jak po dramaturgické stránce, tak z hlediska estetického a obsahového.

Pěvecký sbor

Přišla s ním Ursula Wernerová. Její kamarádka zpívala v pěveckém sboru a Ursula navrhla, že by totéž mohla dělat i hlavní postava. Mně se ten nápad zalíbil, protože když vyprávíte příběh o starých lidech, chybí tam element pracovního života. Já obvykle téma pracovního života zasazuju do všech svých příběhů. V tomto případě naráz vyvstala otázka: „Co vlastně celý den děláte?“ Začali jsme se chodit dívat na zkoušky pěveckého sboru, jako bychom připravovali dokument a postupně jsem přišel na to, že ten sbor by mohl ve filmu fungovat jako jakési měřítko. Život této ženy se mění, ale sbor zůstává jako jediná konstanta a všechny ty ženy kolem ní ten příběh jaksi zevšeobecňují. Na druhou stranu se nedá popřít, že ten sbor svým způsobem vykonával i úlohu vypravěče, podobně jako ve starém Řecku nebo v antice. Později, během postprodukce, jsme podle příběhu Inge vybrali sborové písně tak, aby vytvořily přímé nebo ironické spojení s jejím momentálním rozpoložením. Se sborem jsme natočili i další scény, například diskusní kroužek. Požádal jsem Ursulu, aby ženám nastínila svou situaci ve filmu a požádala je o radu. V tom, co jí tyto okouzující ženy řekly, byla taková dávka pragmatismu a nesentimentálního ostrého humoru, až z ní vyšlo motto celého příběhu: Když už do něčeho takového chceš jít, vyber si mladšího chlapa, tomu dědkovi budeš akorát tak dělat ošetřovatelku.

Herci

Ursula Werner v roli Inge

Sedmé nebe je třetím snímkem, na kterém Ursula Werner spolupracovala s režisérem Andreasem Dresenem. Předtím mu hrála ve filmech Willenbrock a Die Polizistin. Během posledních 40 let se často objevovala v německých filmech i na německých televizních obrazovkách.

Ursula se narodila v roce 1943 a v polovině 60.let studovala na herecké škole v Berlíně-Schöneweide. Od roku 1979 je stálou členkou hereckého souboru v berlínském Maxim-Gorki Theater, kde ztvárnila několik hlavních rolí. S velkým úspěchem se setkala její role v inscenacích jako "Hamlet" (r. Tilman Köhler), "Bobří kožich" (r. Hermann Schein), "Žebrácká opera" (r. Johanna Schall) a "Racek" (r. Katharina Thalbach).

Horst Rehberg v roli Wenera (manžel)

Horst Rehberg si během své zářné divadelní kariéry zahrál v mnoha inscenacích, od Schillera po Shakespeara, od Becketta po Brechta. Má za sebou dlouholetá angažmá v různých prestižních divadelních souborech, jako například v Staatstheater v Cottbusu, Mecklenburg Staatstheater ve Schwerinu a Friedrich-Wolf Theater v Neustrelitzu. Horst se narodil v roce 1937 a svoji hereckou kariéru nastartoval už jako mladík v 50.letech ve schwerinských divadlech (Mecklenburg Staatstheater, Fritz-Reuter-Bühne). Potom vystudoval herectví na berlínské Státní herecké škole a od té doby se mu věnuje.

Horst Westphal v roli Karla (mileneč)

Kromě Sedmého nebe si Horst Westphal zahrál ve dvou dalších filmech Andrese Dresena, celovečerním Stilles Land a krátkometrážním Zug in die Ferne. Úspěšný divadelní herec působil v několika angažmá, mimo jiné v Berlíně (Maxim-Gorki Theater, Volksbühne), Drážďanech, Weimaru a Schwerinu. V poslední době zazářil v inscenacích jako "Strýček Váňa" (r. Christophe Schroth), "Kupec benátský" (r. D. Lewin), "Žebrácká opera" (r. P. Dehler), "Čekání na Godota" (r. Siegfried Höchst) a "Misanthrop" (r. Henry Hübchen). Horst se narodil roku 1929, původně se živil jako automechanik a poté začal ve svém volném čase studovat soukromou hereckou školu, aby se z něj nakonec stal herec.

© **Aerofilms, s.r.o.**

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)